

Χριστούγεννα

Γιορτή αγάπης, γιορτή ειρήνης και ελπίδας. Θα χτυπήσουν και φέτος οι καμπάνες στη Βηθλεέμ. Χριστός γεννάται δοξάσατε, και επί γης ειρήνη. Ειρήνη όμως δεν υπάρχει, ούτε άνθρωποι χαρούμενοι και ευτυχημένοι. Η διχόνοια, τα μίσση, η δυσπιστία σε όλη την ανθρωπότητα, φτώχεια, αρρώστιες, επιδημίες, τρομακτικοί σεισμοί, πλημμύρες, καταποντισμοί.

Ο μικρός Χριστός γεννιέται στη φάτνη μιά νύχτα όμορφη, κρύα και φωτεινή. Ένα λαμπρό αστέρι οδηγεί τους μάγους Βασιλείς Μελιχώρ, Βαλτάσαρ, Κασπάρ προς τη φάτνη να προσκυνήσουν και να προσφέρουν χρυσό, λίβανο, σμύρνα.

Στις μεγάλες πόλεις πριν καλομπεί ο Νοέμβριος οι καταστηματαρχες αρχίζουν να δίνουν εορταστική ατμόσφαιρα στολίζοντας τα καταστήματά τους με Χριστουγεννιάτικα δώρα, φώτα, πολύχρωμα λαμπιόνια, ψεύτικα έλατα. Σε λίγες μέρες θα γεμίσουν και οι δρόμοι με φρεσκοκομμένα έλατα από το δάσος και θα σπεύσουν οι κάτοικοι των πόλεων να αγοράσουν για να στολίσουν το σπίτι τους, θα έχουν όμως φροντίσει οι ίδιοι να λείπουν από το σπίτι τους έχοντας πάρει δάνειο να πάνε στο εξωτερικό να γιορτάσουν εκεί τα Χριστούγεννα.

Αλλά και στα τουριστικά μέρη της Ελλάδας η πληρότητα των ξενοδοχείων είναι μεγάλη, αυτά τονίζουν οι ταξιδιωτικοί πράκτορες.

Σε κάποια χωριά της πατρίδας μας που προσπαθούν να κρατήσουν τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα οι γυναίκες, οι γιαγιάδες και οι παππούδες θα φροντίσουν να καθαρίσουν το σπίτι, να ασβετώσουν τις αυλές και τα πεζούλια, να νηστεύουν και να πάνε στην εκκλησία να μεταλάβουν. Δίνουν εορταστική ατμόσφαιρα με τις μοσχοβολίες από τα χριστόψωμα, τα μελομακάρονα, τους κουραμπέδες.

Να σφάζουν το χοιρινό, αλλού να βράσουν τον κόκορα, να κάνουνε ντολμάδες. Χριστός γεννάται, γιαπράκια φάτε, λένε στην Ήπειρο.

Έξω να χιονίζει και το αναμμένο τζάκι να θερμαίνει το σπίτι και τις καρδιές των γερόντων που με λαχτάρα περιμένουν παιδιά και εγγόνια ν' ακουστούν χαρούμενες φωνές, να γεμίσει το σπίτι, το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι όπως γινόταν άλλοτε, να πούνε τα κάλαντα, να κόψουν την βασιλόπιτα και να δούν ποιος θα είναι ο τυχερός που θα του τύχει το νόμισμα και να ανταλλάξουν ευχές για χαρούμενη και ευτυχημένη χρονιά με υγεία.

Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα

2006 ευχές 2006

• Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αθ. Βέργος και το Δ.Σ. σας εύχονται Καλές γιορτές!

Η γέννηση του θείου βρέφους να γεμίσει τις καρδιές σας ειρήνη και ελπίδα.

• Ο Δήμαρχος της Πάργας Σπ. Νούσης και το Δ.Σ. εύχονται σε όλους τους δημότες υγεία και χαρά. Ειρηνικό το 2006!

• Ο Νομάρχης Πρέβεζας Βασ. Ιωάννου και το Ν.Σ. στέλλουν τις ευχές τους σε όλους τους κατοίκους του Νομού. Καλά Χριστούγεννα!

Χαρούμενο και δημιουργικό το 2006.

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

- Ο Ευάγγελος Σκάρπος και η Ναταλία Παρκοσίδη απέκτησαν αγόρι στις 2-9-2005.
- Ο Κων/νος Γεραλέξης και η Αλίκη Βέργου απέκτησαν κορίτσι στις 20-10-2005.
- Ο Παύλος Νάκας και η Θέμελη Αργυρώ απέκτησαν δίδυμα αγόρια στις 31-10-2005.
- Ο Νικόλαος Νάκας και η Αναστασία Μήτσου απέκτησαν αγόρι στις 10-11-2005.
- Ο Νικόλαος Γκογκοζώτος και η Ελένη Παπανίκα απέκτησαν αγόρι στις 16-11-2005.
- Ο Βασίλειος Νάκας και η Τατιάνα Χόρκα απέκτησαν αγόρι στις 18-11-2005.
- Ο Παππάς Δονάτος και η Κέρστου-Ανν Λέισον απέκτησαν αγόρι στις 28-11-2005.

Γάμοι

- Ο Κίνσελ Μαρκ Τζόνσθαν και η Χαμανς Τζζοάν Μάργαρετ του Μάικλ Τζον τέλεσαν τον γάμο τους στις 21-9-2005.
- Ο Τσάβος Θωμάς του Ηλία και η Μετότ Λόρα Λη του Μπερνάρ Ιωσήφ τέλεσαν τον γάμο τους στις 24-9-2005.
- Ο Ζέρης Φώτιος-Σπυρίδων του Αθανασίου και η Γκαλουστάν Σουσιάν του Γκοούργκεν τέλεσαν τον γάμο τους στις 15-10-2005.
- Ο Σίννης Ευάγγελος του Ιωάννη και η Ιωάννου Αλεξάνδρα του Κων/νου τέλεσαν τον γάμο τους στις 8-10-2005.
- Ο Μαλλιάρης Κων/νος του Αριστοτέλη και η Μαυροπούλου Ιλόνα του Ζαούρι Νταρσαλία τέλεσαν τον γάμο τους στις 29-10-2005.
- Ο Τούσης Πέτρος του Φωτίου και η Πίλκααρ Λαμπρινή του Γεωργίου τέλεσαν τον γάμο τους στις 5-11-2005.
- Ο Κοσμάς Αλέξανδρος του Ιωάννη και η Σιάνου Ευφροσύνη του Στέφανου τέλεσαν τον γάμο τους στις 12-11-2005.

Ενισχύσεις - Συνδρομές

- 10 € Νικόλαος Αυδρίκος, Γεώργιος Αυδρίκος, Ευάγγελος Παπανικολάου, Αυγή Παπανικολάου, Έλσα Παπανικολάου, Νικόλαος Παπανικολάου, Ντίνας Δεσούλας, Γεώργιος Λαζαρίδης.
- 15 € Ελένη Κωστήρα.
- 20 € Απόστολος Δημάκος, Πέτρος Σινάκος,

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο εκδοτικός οίκος Κων/νου Σμπιλία άλλαξε έδρα και μεταφέρθηκε στην οδό Σταδίου & Αρσάκη 4. Τηλ.: 210-3315186

Γάμοι στην Αθήνα

- Η Ερμιόνη Βάσσου του Κων/νου (ταμίας του Συλλόγου μας) και ο Δημήτριος Αθ. Πανούσης τέλεσαν τον γάμο τους το Σάββατο 19 Νοεμβρίου 2005 στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίας Φωτεινής στη Νέα Σμύρνη.
- Η Ιουλία Στέλιου του Λεάνδρου και ο Αλέξανδρος Παν. Κόκορης τέλεσαν τον γάμο τους το Σάββατο 3 Δεκεμβρίου 2005 στον Ναό του Αγίου Βλασίου Αχαρνών.

Θάνατοι

- Ο Ευστάθιος Πλασκασοβίτης του Αναστασίου απεβίωσε στην Πάργα στις 30-9-2005, ετών 72.
- Ο Χρήστος Βενέτης του Σπυρίδωνος απεβίωσε στην Πρέβεζα στις 4-10-2005, ετών 73.
- Ο Σωτήριος Κουρσάνης του Αθανασίου απεβίωσε στην Βέροια στις 14-10-2005, ετών 60.
- Η Καλλιόπη Δημουλίτσα Χα του Αθανασίου απεβίωσε στην Πάργα στις 15-10-2005, ετών 79.
- Ο Θεόδωρος Μήτσος του Κων/νου απεβίωσε στα Ιωάννινα στις 18-10-2005, ετών 83.
- Η Πολυξένη Τσάνου Χρήστου απεβίωσε στα Ιωάννινα στις 20-10-2005, ετών 65.
- Η Ευθαλία Γκίκα συζ. Μιχαήλ απεβίωσε στα Ιωάννινα στις 11-11-2005, ετών 33.
- Ο Τιμοθέων Στέλιος του Κων/νου απεβίωσε στο Αιγάλεω στις 25-11-2005, ετών 90.
- Ο Κων/νος Δράκος του Αναστασίου απεβίωσε στην Αθήνα στις 28-11-2005, ετών 79.
- Ο Γεώργιος Χιονίδης του Ιωάννη απεβίωσε στην Άρτα στις 4-12-2005, ετών 78.

Θάνατοι στην Αθήνα

- Η Λούλα Γκρέπη Χα του Παναγιώτη Μπούντα απεβίωσε στις 20-11-05, ετών 82.

Λεάνδρος Θεμελής, Ανδριάννα Χαρ. Δέσκα, Ζωή Μπάτσιου, Νίνα Κωστήρα, Στέφανος Κορμπάλας, Ευαγγελία Βαρσάκη-Λινάρδου, Παύλος Βέργος
30 € Στέφανος & Νεκάτριος Νικολάου, Όλγα Δεσούλα.
50 € Γεώργιος Μίτζης, Ντίνα Δέσκα-Αγκλάνη, Δημήτριος Λένας.
100 € Φώτης Μακόπουλος.

Περιεχόμενα

Χριστούγεννα	1
Κοινωνικά	2
Μικρές Ειδήσεις	3
Ιστορικοί Σταθμοί της Πάργας	5
Γνωρίζετε ότι	5
Παργινές Συνταγές	6
Ο θάνατος του Αλή Πασά Τεπελενλή	7
Ιστορία των Θεσπρωτών	8,9
Παργινές Ιστορικές Οικογένειες	10
Οι Τρεις Ιεράρχες	11
Αρωματικά-θεραπευτικά βότανα	12, 13
Φωτορεπορτάζ	16

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Η Άλλη Πάργα. Κάθε φορά που σκέφτομαι νοσταλγικά τα παιδικά μου χρόνια αυτόματα ανατρέχω σε μια Πάργα σχεδόν εξαφανισμένη, που μικρά μόνο κομμάτια γης - νησάκια και βράχια γλιστρούν μοναχικά και αποσβολωμένα πάνω στον σύγχρονο ιστό.

Αλήθεια που ήταν εκείνο το αξέχαστο ζαχαροπλαστείο «Μικράκι»; Α, ναι, στην παραλία.

Το πρώτο τεχνητό χριστουγεννιάτικο στολισμένο δέντρο της Μαλβίνας του Πέτρου Γιούργα, που περνούσε όλη η Πάργα να το δει; Στις γειτονιές όλοι σχεδόν στους δρόμους. Ηλικιωμένες μπροστά στις πόρτες τους, οι νεότερες με τα κεντήματα στα χέρια, τα παιδιά να παίζουν στους δρόμους αψηφώντας τη ζέση, το κρύο, τους κινδύνους.

Πού είναι οι παλιοί φούρνοι, τα εστιατόρια του Μπάσιου, του Κατσουλάρη, του Γιούργου Βέργου. Πού είναι το περίπτερο του Μάριου που έπαιρνα χύμα τσιγάρα Ματσόγκου για τη γειτονιάσσα.

Εικόνες μιας Πάργας που σήμερα είναι χαμένες. Αισθανόμασταν όλοι (!) σχεδόν ίσοι. Η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων της πόλης μας ζούσε μέσα σε μιά ομοιόμορφη φτώχεια. Ζούσε άραγε και σε μιά ομοιόμορφη δυστυχία;

Καλές Γιορτές σε όλους τους αναγνώστες του περιοδικού μας

Μεταπτυχιακό

Το μέλος του Συλλόγου μας Βαρβάρα Βλάχου μετά από παρακολούθηση ενός έτους στο Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ στο τμήμα Νεοελληνικών Σπουδών παρέλαβε το μεταπτυχιακό στην Παιδική Λογοτεχνία με θέμα: «Τα προβλήματα της οικογένειας στη Θεματολογία της Σύγχρονης Παιδικής Λογοτεχνίας».

ΝΤΟΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

Χειρουργός Οφθαλμίατρος Ενηλίκων & Παιδών
Επιστημονικός Συνεργάτης Πανεπιστημιακής Οφθαλμολογικής Κλινικής Αθηνών, Συνεργάτης Οφθαλμολογικής Κλινικής ΙΑΣΩ General

- ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΙΡΙΔΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ
- ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΣΤΡΑΒΙΣΜΟΥ
- ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗ
- ΔΙΑΘΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ / ΜΥΩΠΙΑ ΜΕ LASER
- ΟΠΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ

ΙΑΤΡΕΙΟ:

Εθν. Αντιστάσεως 17 & 28ης Οκτωβρίου, Βριλήσσια Τηλ.: 210 6846911

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Πρόσκληση για την Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των Μελών του Συλλόγου (15-1-2006)

Προαναγγέλλουμε πρόσκληση προς τα μέλη του Συλλόγου Παργινών Αθήνας-Πειραιά και Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» να παραστούν στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας που θα γίνει στις 15 Ιανουαρίου ημέρα Κυριακή και ώρα 11 π.μ. στο Ξενοδοχείο «ΤΙΤΑΝΙΑ» Πανεπιστημίου 52 με τα κατωτέρω θέματα ημερησίας διάταξης:

- Έκθεση Πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου για το έτος 2005.
- Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής.
- Έγκριση ισολογισμού και οικονομικού απολογισμού 2005.
- Έγκριση προϋπολογισμού έτους 2006.
- Απαλλαγή του Δ.Σ. για τα πεπραγμένα.
- Αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. για τη διετία 2006-2008 και Εξελεγκτικής Επιτροπής.
- Εκλογή αντιπροσώπων στην Π.Σ.Ε.

Επισημαίνεται και φέτος η ανάγκη της παρουσίας όλων των μελών στη Συνέλευση, όπου παρέχεται η δυνατότητα να συζητηθούν διάφορα θέματα που αφορούν την Πάργα και το Σύλλογό μας και να ληφθούν αποφάσεις.

Το Δ.Σ. αισθάνεται την ανάγκη να απευθυνθεί και στα νέα ηλικιακά μέλη, που μπορούν να θέσουν υποψηφιότητα για το Δ.Σ., την εξελεγκτική επιτροπή και την Π.Σ.Σ. Ευελπιστούμε ότι ένας αέρας ανανέωσης θα είναι εποικοδομητικός στη συνέχεια του έργου μας.

Η εκδήλωση της κοπής της πίτας, που θα γίνει την ίδια μέρα, συνδιοργανώνεται με το Δήμο Πάργας.

Με τιμή
Το Δ.Σ.

Η Άγκυρα της Πάργας

Οι άγκυρες ήταν πάντα πολύ σημαντικές και απόλυτα αναγκαίες για τα πλοία. Τόσο που οι άγκυρες απέκτησαν κάποια στιγμή συμβολική σημασία και χρησιμοποιήθηκαν με τη μεταφορική τους έννοια σε ποιήματα και τραγούδια. Ακόμη σχέδια αγκυρών βρισκόμαστε σε παλαιά νομίσματα & αρχαίους πάπυρους.

Η ιστορία των αγκυρών καταλαμβάνει πολύ σημαντική θέση στην ναυτική ιστορία. Πέτρα, ξύλο & σίδηρος χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή τους από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα. Άγκυρες διαφόρων υλών κοσμούν όλα τα μεγάλα λιμάνια του κόσμου. Έτσι και το λιμάνι της Πάργας απέκτησε εδώ και λίγο καιρό τη δική της.

Η ιστορία της άγκυρας αυτής χάνεται στα χρόνια. Ανασύρθηκε από τη θάλασσα κατά τη διάρκεια εργασιών για την εκβάνηση κάποιου λιμένα πριν από περίπου είκοσι χρόνια. Είναι δύσκολο κανείς να ξέρει πόσα χρόνια βρισκόταν θαμμένη στον πυθμένα πριν βγει στο φως της ημέρας. Η άγκυρα της Πάργας είναι τύπου Αγγλικού Ναυαρχείου και βάρους 6,5 τόν. ο τύπος αυτός ήταν πολύ διαδεδομένος για αρκετούς αιώνες. Είναι μία άγκυρα ειδικά σχεδιασμένη για αγκυροβόλιο και γι' αυτό το λόγο έχει ένα «νύχι» έτσι ώστε να μην εξέλθει από τον πυθμένα.

Είναι σίγουρο πως σύντομα η άγκυρα της Πάργας θα γίνει σύμβολο του λιμανιού και θα κερδίσει το θαυμασμό μικρών ή μεγάλων και θα ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο μέσα από τις αναμνηστικές φωτογραφίες των επισκεπτών.

Αξίζουν συγχαρητήρια στους εκπροσώπους του Λιμενικού Ταμείου Πάργας, Πέτρο Τζούρο και Πέτρο Παπανικολάου που ασχολήθηκαν και έφθασε στην Πάργα η άγκυρα.

Περιμένουμε βέβαια την τοποθέτησή της σε κάποιο σημείο του λιμανιού που να αναδεικνύεται, αυτό το όντως εντυπωσιακό απόκτημα για την παραλία μας.
Νοέμβρης 2005

Σύλλογος Αιμοδοτών Ανθούσας Πάργας «Βασίλειος Χατζής»

5-12-2005

Ο Σύλλογος αιμοδοτών Ανθούσας προτάθηκε και βραβεύτηκε στις 5-12-2005 για δεύτερη συνεχή χρονιά ως ο καλύτερος εθελοντικός σύλλογος του Νομού Πρέβεζας.

Η βράβευση πραγματοποιήθηκε στη Λυρική σκηνή Αθηνών από την Πρόεδρο της Βουλής παρουσία του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, του Υφυπουργού Πολιτισμού και βουλευτών όλων των κομμάτων.

Στο Προεδρικό Μέγαρο δεχθήκαμε τα συγχαρητήρια του Προέδρου για το έργο που πραγματοποιήσε ο σύλλογός μας στα δέκα χρόνια λειτουργίας του.

Επίσης ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωστής Στεφανόπουλος εξέφρασε το θαυμασμό του για τις υπηρεσίες του συλλόγου μας προς τον συνάνθρωπο.

Ο σύλλογός μας ακόμα έλαβε μέρος σε δύο συνέδρια που πραγματοποιήθηκαν:

1. Στην Πάτρα με θέμα: «Τα Μ.Μ.Ε. στη διάδοση του Εθελοντισμού».
2. Στο Μεσολόγγι με θέμα: «Εθελοντισμός».

Τελειώνοντας θέλουμε να ευχαριστήσουμε το Δήμο Πάργας για τη μεγάλη βοήθεια που μας προσφέρει, τις εφημερίδες του Ν. Πρέβεζας και τη Δημοτική Ραδιοφωνία. Επίσης τις εφημερίδες: «Ελευθεροτυπία», «Εθελοντής Αιμοδότης» και «ΠΑΡΓΑ».

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται στα μέλη και στους φίλους του συλλόγου Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά.

Με εκτίμηση
Ο Πρόεδρος Περικλής Λιάκρης

Γραφείο Νομαρχίας στην Πάργα

Τις αρχές του 2006 θα ξεκινήσει η λειτουργία γραφείου της Νομαρχίας στην Πάργα, προκειμένου να εξυπηρετούνται καλύτερα οι δημότες.

Για τον σκοπό αυτό έχει παραχωρηθεί χώρος γραφείου εντός του Δημαρχιακού κτιρίου. Στην προσπάθεια αποκέντρωσης των δραστηριοτήτων της Νομαρχίας, το γραφείο στην αρχή θα λειτουργήσει πειραματικά και ο χρόνος θα δείξει εάν θα παραμείνει.

Το γραφείο θα απασχολεί έναν υπάλληλο που θα βρίσκεται καθημερινά στην θέση του. Το γραφείο θα επισκέπτονται σε τακτά χρονικά διαστήματα ο νομάρχης καθώς και εκπρόσωποι φορέων.

Π.Σ.Ε.

Η κοπή της πίτας του Ηπειρώτη θα γίνει στις 5 Φεβρουαρίου 2006 στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας με την συμμετοχή χορευτικών συγκροτημάτων. Καλούνται όλοι οι ηπειρώτες και οι φίλοι των Ηπειρωτών να παραβρεθούν στο στάδιο σε αυτή την υπέροχη εκδήλωση των Ηπειρωτών.

Αποκριάτικος Χορός Συλλόγου Παργινών Αθήνας

Στις 17-2-06 ημέρα Παρασκευή σας περιμένουμε στην ταβέρνα «ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΤΗΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ», Βουλιαγμένης 318 στον Αγ. Δημήτριο για τον ετήσιο καθιερωμένο αποκριάτικο χορό μας.

Σε έναν άνετο χώρο με καλό φαγητό και ζωντανή μουσική θα περάσουμε ευχάριστα.

Ώρα προσέλευσης: 9:00μ.μ., Τηλέφωνο: 210 9767670.

Η ΠΑΡΓΑ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθήνας-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» - www.sitemaker.gr/parga
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου • Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα
Τηλ.: 210 9240940 • Δημόσιες Σχέσεις: Νικολάου Φιορένια • Τηλ.: 210 9960896
Εμβάσματα: Βάσσου Ερμιόνη, Καρπάθου 12, 17123 Ν. Σμύρνη • Τηλ.: 210 9321689
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Ντόβας Γεώργιος, Λένης Κ. Γεώργιος, Χαμάλογλου Ιωάννης • Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479
Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του Συλλόγου

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΖΥΓΟΥΡΗ

Μια οικογένεια συνηφασμένη με τον τουρισμό

Η οικ. Ζυγούρη με καταγωγή από τα χωριά του Σουλίου εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Πάργα το 1860. Η αναζήτηση καλύτερης τύχης ανάγκασε τον Γεώργιο Ζυγούρη να εγκαταλείψει το χωριό του και να εγκατασταθεί στην Πάργα.

Ο Γ. Ζυγούρης υπήρξε ένας πανύψηλος και ωραίος άνδρας. Νυμφεύεται την επίσης πανέμορφη, γνωστή για την ομορφιά της σε όλη την περιοχή της Πάργας, Μυράνθη Βασιλά της γνωστής ιστορικής οικογένειας.

Ξεκινά τις επαγγελματικές του δραστηριότητες το χάνι «Ζυγούρη» στο σημείο που είναι σήμερα το ξενοδοχείο ΑΚΡΟΠΟΛ. Το χάνι συνεχίζει να το δουλεύει ο γιός του Αντώνιος Ζυγούρης (1905-1957), στήνοντας και δεύτερο στο σημείο που είναι το ξενοδοχείο ΤΟΥΡΙΣΤ.

Τα συγκεκριμένα χάνια είχαν στην ιδιοκτησία τους και έξι (6) υπέροχα άλογα που ενοικιάζονταν σε ταξιδιώτες. Τα άλογα σταυλιζόνταν στο χάνι που ήταν νοικιασμένο μόνο για ζώα (εκεί που σήμερα είναι η οικία του Πετροπαύλου), όπου διανυκτέρευαν βέβαια και τα ζώα των ταξιδιωτών.

Πολλά τα γεγονότα που σχετίζονται με τα ζώα των ταξιδιωτών-εμπόρων και έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ενδεικτικά αναφέρουμε το εξής: Οι Παργινοί, που είχαν σαν κύρια ασχολία το ψάρεμα, παρακολουθούσαν τα άλογα που κατέφθαναν και έπαιρναν κρυφά τις τρίχες από τις ουρές των καλύτερων αλόγων για την κατασκευή πετονιάς. Ανά τρεις τρίχες τις έστριβαν και δημιουργούσαν κατ' αυτόν τον τρόπο πολλά μέτρα πετονιάς για ψάρεμα. Ο Αντώνιος Ζυγούρης

Βούλα, Γιώργος και Σπύρος Ζυγούρης (2005)

προσπαθούσε να έχει τον έλεγχο των ζώων για να μην διαμαρτύρονται οι ιδιοκτήτες τους, αλλά οι Παργινοί δεν πτοούντο μπροστά στην εξασφάλιση ενός τόσο πολύτιμου υλικού για την ενασχόλησή τους με το ψάρεμα.

Από το 1957 τα χάνια αρχίζουν να εξελίσσονται σε ξενοδοχεία από τον γιο του Αντώνη, Σπύρο Ζυγούρη και ν' ακολουθούν την εξέλιξη των εποχών. Φτιάχνονται έτσι τα πρώτα ξενοδοχεία στην Πάργα, το ΑΚΡΟΠΟΛ και το ΤΟΥΡΙΣΤ.

Η οικογένεια Ζυγούρη είναι από τις πρώτες στην Πάργα που ασχολήθηκαν συστηματικά με τον τουρισμό και ασχολούνται και σήμερα. Ο Σπύρος Ζυγούρης είναι εκείνος που υποδέχτηκε τους πρώτους οργανωμένους επισκέπτες στην πόλη μας.

Ο Αντώνης, ο Αλέξης και ο Λευτέρης έκαναν ιδιαίτερες σπουδές στην Ελβετία σε θέματα τουριστικής ανάπτυξης και εξέλιξης, διατηρούν δε τουριστικό γραφείο στην παραλία της Πάργας.

Σήμερα λειτουργούν τρία ξενοδοχεία, τα οποία ανταποκρίνονται πλήρως στις σύγχρονες απαιτήσεις της εποχής μας. Το ΑΚΡΟΠΟΛ -που είναι το παλιότερο- ριζικά ανακαινισμένο, το ΤΟΥΡΙΣΤ και το BELLA VISTA στου Λιχνού.

Αθανάσιος Βέργος

5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2005 ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

Εθελοντισμός είναι...

- * ένα αντίδοτο στην εσωστρέφεια, στην αποξένωση και στον ατομισμό
 - * η συμβολή όλων μας στη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
 - * η συμμετοχή κάθε ανθρώπου στη δημιουργία της κοινωνίας των πολιτών.
- Ο εθελοντισμός δεν υποκαθιστά το κοινωνικό κράτος... το συμπληρώνει, το επεκτείνει, το εμπνέει...

Αρχές Εθελοντισμού

- * Ο εθελοντισμός ωφελεί το κοινωνικό σύνολο, αλλά και τον ίδιο τον εθελοντή.
- * Ο εθελοντισμός είναι προσφορά εργασίας προς όφελος των συνανθρώπων μας, χωρίς ανταλλάγμα.
- * Ο εθελοντισμός είναι ελεύθερη και αβίαστη προσωπική επιλογή.
- * Ο εθελοντισμός είναι ένας εναλλακτικός τρόπος συμμετοχής του πολίτη στα κοινά.
- * Οι εθελοντές δεν υποκαθιστούν το απασχολούμενο προσωπικό και δεν αποτελούν απειλή για τη θέση εργασίας του.
- * Ο εθελοντισμός σημαίνει σεβασμός στη διαφορετικότητα, την αξιοπρέπεια και τον πολιτισμό των άλλων.
- * Ο εθελοντισμός υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και προωθεί την ισότητα.

Ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Αγιάς Βασίλειος Αλεξίου και το Δ.Σ. εύχονται στα μέλη του Συλλόγου τους χαρούμενο και ευτυχημένο το 2006

ΠΑΡΓΑ Ιστορικοί Σταθμοί από δοκιμασίες κι αγώνες

- 1387 μ.Χ. Γενάρης 9. Η Πάργα κυριεύεται από τους Βενετούς.
- 1389 μ.Χ. Χτίζεται από τους ίδιους κατακτητές ισχυρό φρούριο.
- 1452 μ.Χ. Εκπορθίζονται οι Βενετοί από άλλα πειρατικά στίφη. Αλλά, την ξανακυριεύουν.
- 1500 μ.Χ. Μέχρι τότε, Έλληνες και Βενετοί, απέκρουαν μαζί πολλές οθωμανικές επιδρομές, κι έβγαιναν νικητές.
- 1537 μ.Χ. Σφοδρή επίθεση των Τούρκων κατά της Πάργας. Νικιούνται οι Βενετοί. Μπαίνουν οι ορδές του Ισλάμ και καταστρέφουν και ρημάζουνε την πόλη. Σκορπούν οι κάτοικοι, άλλοι σε γύρω χωριά, κι άλλοι στην Κέρκυρα.
- 1569 μ.Χ. Λαβαίνει χώρα τρίτος βενετουρκικός πόλεμος.
- 1571 μ.Χ. Ο Οθωμανός αρχιναύαρχος Αλή-Πασάς μπαίνει στην Πάργα, κατεδαφίζει το κάστρο και καίει την πολτεία όλη.
- 1769 μ.Χ. Ο Πατροκοσμάς περνάει έξω από την Πάργα.
- 1776 μ.Χ. Ο εθναπόστολος Κοσμάς ζητεί να επισκεφτεί την Πάργα, μα, οι φρουραρχοί τον αποδιώχνουν...
- 1778 μ.Χ. Ο φωτοδότης Αιτωλός τολμάει κι επιμένει να προσκυνήσει, να κηρύξει, μα πάλι του αρνούνται και τον ξαναδιώχνουν.
- 1783-'88 μ.Χ. Η Πάργα ξανάρχεται στα χέρια των Βενετών και των Ελλήνων. Οι παργινοί κ' οι «Γαληνοί» μονιάζουνε αρμονικά, οικοδομούν την πόλη, δημιουργούν πολιτισμό και αποχτούνε πλούσια αγαθά. Οι Βενετοί προσπορίζουνε στους Έλληνες τα δημοκρατικά τους δικαιώματα. Λάμπει από ακμή και πρόοδο μεγάλη.
- 1788-'98 μ.Χ. Αλεπάλληλες εκστρατείες από τα Γιάννενα, αποβαίνουν άκαρπες να υποτάξουν τους αντρείους Παργινούς.
- 1797 μ.Χ. Η Πάργα περιέρχεται σε γαλλική κυριαρχία.
- 1798 μ.Χ. Την καταλαμβάνει η ρωσοτουρκική συμμαχία.
- 1807 μ.Χ. Με τη συνθήκη Τιλοσίτ, ξαναπέφτει στην κηδεμονία των Γάλλων.
- 1814 μ.Χ. Μάρτης 21. Την καταχτούνε οι Βενετοί.
- 1817 μ.Χ. Οι Άγγλοι, με επικεφαλής τον αρμοστή άθλιο Μαίτλαντ, την ξεπουλάνε κρυφά και δόλια στον Αλή-Τεπελενλή, και λαβαίνουν χρηματικό ποσό 620 χιλ. τάληρα και 20 χιλ. ρουμπέδες.
- 1819 μ.Χ. Απρίλη 14. Μπαίνουν στην πόλη στρατεύματα του Αλή... Οι Παργινοί καταναχτισμένοι από την άτιμη προδοσία των Άγγλων, αποφασίζουνε ν' αντισταθούν· αλλά τους εμποδίζει πάλι ο Άγγλος στρατηγός Άνταμς... Ύστερα, αποτολμούν με γενναία απόφαση, να παραλάβουνε τα ιερά και όσια και να φύγουν. Όμως, και πάλι εμποδίζονται από τους Βρετανούς δουλέμπορους, με την κατηγορηματική δήλωση ότι: πουλήθηκε η Πάργα μ' όλα τα υπάρχοντα και με τα ιερά της... Τότε οι αδούλωτοι παργινοί βαριά εξοργισμένοι, πήραν τα κόκκαλα των προσφιλών, από το κοιμητήρι τους, τα σώρισαν στην πλατεία της πόλης, και τάκαψαν, να μη τα μαγαρίσει η Τουρκιά. Έπειτα, μάζεψαν τη σποδό (ιερή χόβολη) απ' αυτά, κι όλη μαζί «συν γυναιξί και τέκνοις», 5.000 κάτοικοι, έφυγαν για την Κέρκυρα. Η πώληση της Πάργας ξεσήκωσε παγκόσμια κατακραυγή σε βάρος των Εγγλέζων πειρατών.

1913 μ.Χ. Φλεβάρης 28. Η πόλη ελευθερώνεται από τον τουρκικό ζυγό.

1931 μ.Χ. Εκδίδονται τα «Χρονικά της Πάργας» από τον Λόγιο Σ. Ζούμπο.

1940 μ.Χ. Αρχές Νοέμβρη. Και οι Ιταλοί παίρνουνε την Πάργα. Μα ύστερ' από λίγες μέρες την απελευθερώνει ο στρατός μας.

Λάμπρος Μάλαμας
Τουριστική Ήπειρος, Γιάννενα 1971
Εταιρεία Ελληνικών Εκδόσεων

Γνωρίζετε... ότι

Βασιλικός πολτός

Από τους αρχαίους χρόνους ο βασιλικός πολτός θεωρείται ως η τροφή που χαρίζει μακροζωία.

Η σύνθεσή του είναι ιδιαίτερα πλούσια σε θρεπτικά συστατικά και το μυστικό του φαίνεται ότι βρίσκεται στην ποσότητα γενετικών πρωτεϊνών που περιέχει, οι οποίες είναι απολύτως υπεύθυνες για την ανανέωση των κυττάρων του οργανισμού. Οι επιστήμονες θεωρούν το βασιλικό πολτό άριστο θεραπευτικό μέσο για διάφορες παθήσεις, καθώς επίσης και ένα από τα πιο ισχυρά φυσικά αντιβιοτικά.

Η φυσική αυτή ουσία είναι ικανή να ρυθμίσει τον οργανισμό έτσι ώστε να λειτουργεί με τον καλύτερο τρόπο. Οι ισορροπημένες ποσότητες αμινοξέων, ιχνοστοιχείων και βιταμινών που περιέχει επιδρούν θετικά στο μεταβολισμό, βοηθούν στην ανάπτυξη, αναζωογονούν τους κουρασμένους ή ηλικιωμένους οργανισμούς. Επίσης, λειτουργεί αποτελεσματικότερα ως φυσικό τονωτικό για τους αθλητές, ανανεώνει τις σωματικές και πνευματικές δυνάμεις, προστατεύει το συκώτι και τη χολή και αναζωογονεί τους γεννητικούς αδένες.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η βασίλισσα της κυψέλης, η μόνη μέλισσα που τρέφεται με βασιλικό πολτό, όχι μόνον αποκτά τη δυνατότητα να γεννά αυγά (μόνον αυτή από όλες τις μέλισσες), αλλά έχει και διάρκεια ζωής 5 χρόνια (τη στιγμή που οι υπόλοιπες μέλισσες, που τρέφονται με μέλι, δεν ζουν πάνω από 90 ημέρες).

Βραστό μοσχάρι με λαχανικά

Υλικά:

1½ κιλό μοσχάρι για βραστό
λίγες πατάτες καθαρισμένες ολόκληρες
3 καρότα ολόκληρα καθαρισμένα
3 κρεμμύδια ολόκληρα καθαρισμένα
λίγο σέλινο
½ φλιτζάνι του τσαγιού λάδι
αλάτι, πιπέρι
λεμόνι στο σερβίρισμα

Εκτέλεση:

Βάζουμε το κρέας με νερό στην κατσαρόλα να βράσει. Αφού αρχίζει να βράζει το ξαφρίζουμε με την τρυπητή κουτάλα. Μόλις βράσει για μισή ώρα προσθέτουμε τις πατάτες, τα κρεμμύδια, τα καρότα, το σέλινο και προς το τέλος το λάδι.

Αφού βράσει το φαγητό βγάζουμε το κρέας με τα λαχανικά στην πατέλα και σερβίρουμε. Εάν επιθυμούμε σουρώνουμε το ζωμό στο σουρωτήρι και φτιάχνουμε σούπα με ρύζι.

Βασιλόπιτα

Υλικά:

3½ φλιτζάνια τσαγιού αλεύρι
2 κουταλάκια μπέικιν πάουντερ
μία πρέζα αλάτι
1 φλιτζάνι τσαγιού βούτυρο
2 φλιτζάνια τσαγιού ζάχαρη
6 κρόκους αυγών
ξύσμα λεμονιού & πορτοκαλιού
1 φλιτζάνι τσαγιού γάλα
ζάχαρη άχνη

Εκτέλεση:

Χτυπάμε το βούτυρο με το σύρμα και ρίχνουμε λίγη-λίγη τη ζάχαρη. Προσθέτουμε τμηματικά τους κρόκους των αυγών ενώ χτυπάμε το μείγμα ρίχνουμε το ξύσμα του πορτοκαλιού. Στην συνέχεια ρίχνουμε το αλεύρι, το γάλα και ανακατεύουμε τα υλικά έως ότου γίνει κυλός. Βουτυρώνουμε το ταψί και ρίχνουμε το υλικό μέσα. Την αφήνουμε σε μέτριο φούρνο περισσότερο από μισή ώρα. Όταν κρυώσει κοσκινίζουμε επάνω την ζάχαρη την άχνη.

Καλή επιτυχία

Ο Άγιος Βασίλης

Ο Άι-Βασίλης είναι η πιο ευχάριστη και πιο γνωστή προσωπικότητα των εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Με κόκκινη στολή, άσπρη γενειάδα, διαρκώς γελαστός αλλά και με ένα τουοβάλι δώρα είναι ο αγαπημένος των παιδιών σε όλο τον κόσμο. Αν και ο Άγιος Βασίλης έχει διάφορα ονόματα ανά τον κόσμο (γνωστός ως Πατέρας Χριστούγεννα στους Άγγλους, Περ Νοέλ στους Γάλλους, Σιντερκλάους στους Ολλανδούς, Χρισκίντλ στους Γερμανούς, Λαμ Κουνγκ Κουνγκ, που σημαίνει Καλός γερο-Πατέρας, στους Κινέζους και Χοτέισο στους Ιάπωνες) στη Δύση η φιγούρα του έχει σχετιστεί με την ιστορία του Αγίου Νικολάου, ο οποίος φημιζόταν για τη γενναιοδωρία του. Στην ιστορία του Αγίου Νικολάου οι λαοί του Βορρά προσέθεσαν και άλλα στοιχεία από τη δική τους παράδοση (τάρανδοι, έλκηθρο, άστρο του Βορρά) με αποτέλεσμα να διαμορφωθεί η κουλτούρα που τον συνοδεύει έως και σήμερα. Στη Ελλάδα ο Άγιος Βασίλης είναι ο Μέγας Βασίλειος, ο οποίος έζησε στην Καππαδοκία, υπήρξε εμπνευστής της οργανωμένης φιλανθρωπίας και αυστηρός ασκητής, κοιμήθηκε δε την 1η Ιανουαρίου του 379 μ.Χ. (η ημέρα θανάτου του διατηρήθηκε στην ελληνική παράδοση, καθώς θεωρήθηκε ότι φέρνει ευλογία και καλοτυχία στη νέα χρονιά). Ωστόσο, ο ελληνικός Άγιος Βασίλης, ο οποίος ήταν ψιλόλιγνος, είχε μακριά μύτη, μαύρα μάτια και μαύρα γένια, «αντικαταστάθηκε», τουλάχιστον στην εικόνα του, από τον δυτικό Άγιο Βασίλη –στην ορθόδοξη παράδοση ο Άγιος Νικόλαος εικονογραφείται ως ασπρονένης γέροντας– περίπου στη δεκαετία του '60 και κυρίως από τον αστικό πληθυσμό και τους μετανάστες, οι οποίοι «πέρασαν» στους συγγενείς τους την εικόνα του δυτικού Αγίου Βασίλη μέσω των ευχετηρίων εορταστικών καρτών. Ο Άγιος Βασίλης είναι ένας συνδυασμός στοιχείων, παραδόσεων και ιστοριών, αφού ακόμα και τα κόκκινα χρώματα της στολής του προέκυψαν όταν το 1931 η εταιρεία αναψυκτικών Coca Cola ανέθεσε σε έναν γραφίστα να τον ντύσει στα κόκκινα ώστε να ταιριάζει με το «ποτό» της. Η επιτυχία της διαφήμισης ήταν τόσο μεγάλη ώστε τα ρούχα του Αγίου Βασίλη έμειναν στο κόκκινο, όπως και η δημοτικότητά του σε όλο τον κόσμο.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΑ ΤΕΠΕΛΕΝΛΗ (1822-2005) 183 χρόνια από το θάνατό του

Περιγραφή από το βιβλίο του Γαβριήλ Ρεμεράντ: «Ο Αλής του Τεπελενίου, Πασάς των Ιωαννίνων (1744-1822)»

Τον Μάρτιο του 1820, ο Αλή Πασάς επικηρύχθη, ως επαναστάτης, υπό της υψηλής Πύλης της Κων/πόλεως και τον Ιούλιο του 1820 σουλτανικός στρατός εστάλη εναντίον του, δια να τον καθυποτάξει. Στενά πολιορκηθείς, από τον υπό τας διαταγάς του Χουρσίτ πασά σουλτανικόν στρατόν, ο Αλή πασάς εκράτησε δύο περίπου χρόνια, κατά τα οποία είδε όλους σχεδόν τους ενόπλους οπαδούς του να λιποτακτούν, αναγκασθείς τελικώς να υποκύψει εις τας απατηλάς υποσχέσεις του Χουρσίτ πασά, ο οποίος τον εβεβαίωσε ότι Σουλτανικό φερμάνι συγγνώμης έφθανε εκ Κωνσταντινουπόλεως.

Την 14η Ιανουαρίου 1822 ο Αλή πασάς συνοδεύμενος υπό της Ελληνίδος συζύγου του Κυρά-Βασιλικής και 12 πιστών ακολούθων του, εδέχθη να αποσυρθεί εις το Μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονος του νησιού της λίμνης των Ιωαννίνων, δια να περιμένει εκεί το σουλτανικό Φερμάνι. Την 22αν Ιανουαρίου 1822 ο Αλή περίμενε ανυπομόνως να του γνωστοποιήσουν το μόλις αφιχθέν, Φερμάνι δια του οποίου, όπως του είχαν υποσχεθεί, θα του εδίνετο χάρη εκ μέρους του Σουλτάνου. Ξαπλωμένος πάνω στο ντιβάνι, στο μπροστινό δωμάτιο του πρώτου πατώματος του ξενώνα έδειχνε σημεία εξαιρετικής ανησυχίας.

Το απόγευμα, ο Κεχαγιάς του Σερασκέρη Κιοσέ Μεχμέτ πασάς, με τριάντα ενόπλους, κατέφθανε με καϊκι στο Νησί και κατευθύνετο αμέσως στη Μονή του Αγίου Παντελεήμονος.

Ο Αλή πασάς μόλις έμαθε την είδηση, σηκώθηκε να τον προϋπαντήσει και προχώρησε προς την σκάλα του ξενώνα.

Βλέποντας τον Μεχμέτ πασά και τους συντρόφους του να μπαίνουν μέσα στην αυλή, κατάλαβε αμέσως από την όψη τους ότι δεν του έφεραν χάρη. Εφώνασε τότε στον Μεχμέτ πασά να σταθεί και να μην προχωρήσει. Ο Μεχμέτ ανεμίζοντας ένα ρολό χαρτί, το φερμάνι του το έδειξε και όρμησε προς την σκάλα. Ο Αλή τότε τράβηξε τα δύο του πιστόλια απ' τη ζώνη του και πυροβόλησε δύο φορές πάνω στον Μεχμέτ τον οποίο επλήγωσε στο αριστερό χέρι. Αμέσως ο Μεχμέτ αντιπυροβόλησε και τραυμάτισε τον Αλή στο αριστερό μπράτσο. Συγχρόνως, ακολουθούμενος από τον Καφτάν α-γασί του Χουρσίτ πασά, έτρεξε προς την σκάλα. Ο Καφτάν α-γασί προσπάθησε με το σπαδί του να χτυπήσει τον Αλή στο κεφάλι μια αστόχησε. Στο αναμεταξύ, η φρουρά του Αλή άρχισε να πυροβολεί από επάνω κα-

τά των επιδρομών που ήσαν στην αυλή και στη σκάλα, ενώ άλλοι μεταφέρανε τον Αλή, τραυματισμένο, στο εσωτερικό δωμάτιο του ξενώνα.

Ο Φεχίμ Τσάμης πυροβόλησε εναντίον του Καφτάν-αγασί του Χουρσίτ πασά τον εσκοτώσε. Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα εσκοτώθηκε και ο Φεχίμ Τσάμης από μια σφαίρα.

Ο Κιοσέ Μεχμέτ ο οποίος συναντώντας αυτή την αντίσταση, είχε αναγκασθεί να ξανακατεβεί κάτω στην αυλή πήρε 8 από τους ενόπλους του και πήγε από κάτω α-

πό το δωμάτιο όπου ήταν ο Αλής και άρχισαν να πυροβολούν προς τα επάνω το ξύλινο πάτωμα. Μια σφαίρα βρήκε τον Αλή στην κοιλιά. Έπεσε πάνω στο ντιβάνι και παρ' όλους τους φρικτούς πόνους, φώναξε στον έμπιστό του Θανάση Βάγια και του έδωσε εντολή να σκοτώσει την αγαπημένη του γυναίκα, την Κυρά-Βασιλική, που βρισκόταν στο δωμάτιο μαζί του, ώστε να μην πέσει στα χέρια των εχθρών του.

Αφού εξόρκισε τους δικούς του ν' αντισταθούν ως το τέλος, ξεψύχησε στην αγκαλιά του Θανάση Βάγια.

Ο Βάγιας αμέσως έδωσε διαταγή να παύσει το πυρ και φώναξε στον Κιοσέ Μεχμέτ ότι παραδίδονται. Ο Μεχμέτ μαζί με τους ανδρώπους του, όρμησαν μέσα και αφού πιάσανε την Κυρά Βασιλική και τους άλλους, τράβηξαν έξω το κουφάρι του Αλή και το αποκεφάλισαν. Το δράμα είχε λήξει. Ύστερα πήγαν το κεφάλι του Αλή στον Σερασκέρη Χουρσίτ πασά, ο οποίος εδάκρυσε όταν το είδε. Οι υπηρέτες του Σερασκέρη τοποθέτησαν το ματωμένο κεφάλι σ' ένα ασημένιο δίσκο και το επέδειξαν πρώτα στους συγκεντρωμένους αγάδες του Οθωμανικού Στρατού και ύστερα στο Μητροπολίτη Γαβριήλ και τους προύχοντες των Ιωαννίνων. Ο Χουρσίτ διέταξε να εκτεθεί το κεφάλι για τρεις ημέρες στις επάλξεις του φρουρίου για να πειθοθούν οι Αλβανοί περί του θανάτου του Αλή πασά.

Το ακέφαλο σώμα μεταφέρθηκε, εν πομπή και παρατάξει, στο φρούριο, όπου τάφηκε την 25η Ιανουαρίου στον περίβολο του Φετχιέ-τζαμί, δίπλα στην πρώτη του γυναίκα, την Εμινέ ουμ-Γκουλσούμ, κόρη του Καπλάν πασά του Δελβίνου. Το κεφάλι στάλθηκε στην πόλη, στο Σουλτάνο, και έμεινε κάμποσες μέρες εκτεθειμένο στις επάλξεις του Σαραγιού. Ύστερα ο φίλος του Αλή Ντερβίς Σουλεϊμάν παρεκάλεσε να του το παραδώσουν και το έθαψε στο νεκροταφείο του Σιλιβρή-Καπουσή μαζί με τα κεφάλια των υιών του Μουχτάρ, Βελή και Σαλίχ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΓΙΑΓΚΑ

(Φιλολόγου)

Ιστορία των Θεσπρωτών

(ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΓΡΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ)

Ιστορική και Αρχαιολογική Έρευνα

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»,
ΑΘΗΝΑΙ 1954

φρούραρχος Αγίου Δονάτου κ.λπ.). Το 1400 μ.Χ. όμως κατελήφθη από τον Σερβοβλάχο Μπογκόη μαζί με την Ακαρνανία (Άρτα) κι άλλες πόλεις κι οι Παργινοί συνήψαν συνθήκη με τους Βενετούς, προτατευόμενοι απ' αυτούς και παρέχοντες στρατιωτική βοήθεια, όπου οι Βενετοί είχαν ανάγκη για την προστασία του ηπειρωτικού εδάφους.

Το 1452 μ.Χ. κατελήφθη από τον τούρκο στρατηγό Χατζήμπεη έπειτα από γενναία αντίσταση. Αλλά σε δυο χρόνια την ξανακατέλαβαν οι Βενετοί, βοηθούμενοι από τους Κερκυραίους, που έλαβαν το προνόμιο να εκλέγουν από τους ευπατρίδες τους τον διοικητικό αντιπρόσωπο των Βενετών στην Πάργα.

Έπειτα από πολλές δεκατηρίδες ειρηνικής ζωής, οι Τούρκοι το 1537 μ.Χ. κατέλαβαν κατόπιν μεγάλου αγώνος την Πάργα, που την έκαψαν και κατέστρεψαν το κάστρο της κι οι Παργινοί άλλοι έφυγαν στην Κέρκυρα κι άλλοι στα γύρω χωριά. Έπειτα όμως από μερικά χρόνια άρχισαν να συγκεντρώνονται ξανά και πέτυχαν με πολλές παρακλήσεις να ξαναχτιστεί από τους Βενετούς το κάστρο (1567 μ.Χ.) αλλά άρχισε ξανά ο πόλεμος Βενετών και Τούρκων κι ο τουρκικός στόλος (1571 μ.Χ.) έκαψε ξανά τα σπίτια των Παργινών και κατέστρεψε το κάστρο που χτιζότανε.

Μα οι Παργινοί πέτυχαν και πάλι τον επόμενο χρόνο να ξαναφτιαχτούν τα σπίτια τους και το κάστρο (με τη βοήθεια των Βενετών πάντοτε), που έγινε τώρα πιο ισχυρό, σχεδόν απόρθητο. Και νέα ζωή ξαναρχίζει στην Πάργα με τη συνδρομή των Βενετών, που περιποιούνται

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Συνέχεια από τη σελίδα 8

τους Παργινούς, γιατί ενδιαφέρονται για παράλια της Θεσπρωτίας, όπου έχουν στρατηγικά και οικονομικά συμφέροντα.

Σοβαρή πληγή των Παργινών είναι οι Αλβανοί της γύρω περιοχής μ' επικεφαλής τους Μαργαριτιώτες, που οργανώνουν συνεχείς επιδρομές, αποκρουόμενοι από τους Παργινούς, ενώ οι Βενετοί ζητούν από την Υψηλή Πύλη την χαλιναγώγηση των Αλβανών. Άλλη πληγή ήταν ο Αλή πασάς που ποτέ δεν έπαψε να εποφθαλμιά την ωραία θεσπρωτική πόλη κι όταν πια πείστηκε πως η απόκτησή της ήταν δύσκολη (γιατί με την εκπονή της βενετικής κυριαρχίας η Πάργα περιήλθεν, όπως κι όλα τα Ιόνια νησιά, στους Γάλλους, που τα μεταβίβασαν στη Ρωσοτουρκική κυριαρχία, αλλ' οι Παργινοί στο σημείο αυτό ζήτησαν και πέτυχαν τη Βρετανική προστασία), αναγκάστηκε να την εξαγοράσει από τον Μαίτλαντ και οι Παργινοί έφυγαν ομαδικά στην Κέρκυρα. Και δεν γύρισαν παρά με την έκρηξη της ελληνικής επανάστασης, όπως θα δούμε στο ιστορικό μέρος της Θεσπρωτίας, στην οποία έλαβαν μέρος οι γενναίοι της κάτοικοι.

Στα τελευταία Βενετικά χρόνια στην Πάργα υπήρξαν 877 οικογένειες με 5.000 κατοίκους. Απ' αυτές οι 507 ήταν αυτόχθονες κι οι 370 ήρθαν έπειτα από τη Βενετική κυριαρχία και λεγότανε «ξένοι» μη έχοντας εκλογικά δικαιώματα. Οι αυτόχθονες λεγότανε «Πατρίκιου», χωρισμένοι σε 17 φάρες (πατριές) που με 450 ψηφοφόρους εξέλεγαν εκτελεστική και δικαστική εξουσία, αποτελούμενη από 32 μέλη εκλεγόμενα κάθε τέσσαρα χρόνια. πρόεδρος ήταν ο Βενετός τοποτηρητής και τα πολιτικά και ποινικά ζητήματα δικαζότανε με βάση τον βενετικό κώδικα σε συσχετισμό προς τα ήθη έθιμα. Οι αποφάσεις αυτές εφεισβάλλοντο στο Ανώτατο Δικαστήριο Κερκύρας κι απ' αυτό στο Υπέρτατο Συμβούλιο Βενετίας.

Θρησκευτικά η Πάργα είχε Αρχιεπισκόπο για τα ζητήματα των κατοίκων. Ο Αρχιερέας Παραμυθίας χειροτονούσε μόνο τους ιερείς και ιερουργούσε μιά φορά το χρόνο με αμιοιβή δύο φλωριών βενετικών, μνημονευόμενος μονάχα

τη μέρα αυτή, ενώ όλο τον χρόνο μνημονευότανε ο Οικουμενικός Πατριάρχης. Είχε 30 και πλέον εκκλησίες, συντηρούμενες από τις εύπορες οικογένειες, που τις είχαν χτίσει και με κληρονομική διαδοχή.

Το 1831 ο Ρεσίτ Μεχμέτ Πασσάς (Μέγας Βεζύρης και πληρεξούσιος κυβερνήτης Μακεδονίας και Ηπείρου) τους προσκάλεσε, αλλά οι Παργινοί πρόβαλαν απαράδεκτους γι' αυτόν όρους και γι' αυτό εγκατέστησε τους αλητεύτεντας Λαλαίους (Αλβανούς) κι όσους Παργινούς δέχθηκαν την γενική για όλους τους ραγιάδες νομοθεσία. Έτσι ο πληθυσμός έφθασε τις 300 οικογένειες, μισές χριστιανικές και μισές αλβανικές, από τις οποίες μόνο 100 ήταν αυτόχθονες Παργινοί, πληρώνοντας τα 4/10 των καθαρών εσόδων από τις γαίες που τους παραχωρήθηκαν. Το 1897 η Πάργα επλήρωσε στους Ρεσίτ και Ρεφάτ Πασσά κι άλλους πτλούχους του Σουλτάνου ετήσια καταβολή εδαφονομίου (Μουατζέλι) 115.000 γρόσια (5.000 τάλληρα αυστριακά).

Βασικές πατριές κατά τον Αραβαντινό ήταν: Οι Δεσιλάται, Βασιλάται, Μανιάκai, Δημουλιτοάται, Πετζαλάται, Βερβιτζιώται, Ζουλάται, Μαυροϊωαννάται, Πασελάται, Καλούλai, Στενελάται, Ιδρωμένοι, Βέργοι, Τσόριδες, Λουμπαίοι και Ζουπιναίοι. Άλλες 14 πατριές είχαν εξοντωθεί παλιότερα (15ος αιώνας) από λοιμό, όπως Αντιοχάτων, Κουμάνων, Λιγνών κλπ.

Η ρίζα πολλών πατριών αποδεικνύει τη σχέση τους με λαμπρούς Βυζαντινούς οίκους, όπως Βρανά, Μανιάκη, Βασιλίτσι, Αντιόχου, Κουμάνου κι άλλων στα Ιωάννινα, Κέρκυρα, Άρτα κι αλλού, όπως Φιλανθρωπινοί, Βάρδai, Βατάτζai, Γκλαβαί, Καβάσιλai, Δούκai, Δοξαράται κλπ.

Ξένες πατριές αναφέρονται των Μοναστηριωτών, Κορκοτσιανών, Αγιοβλασιτών, Σιλβέστρων, Ροδοστάμων, Φλασκοσοβιτών, Αραβαντινών, Κρητικών, Πολυδώρων, Πολυμέρηδων. Και μερικές άλλες νεοφερμένες, όπως Βλακόπουλοι, Πάστολai, Εξιάκουλai κλπ.

Παργινές Ιστορικές Οικογένειες χαμένες στο πέρασμα των αιώνων

Μέσα από ιστορικές πηγές παρουσιάζουμε στοιχεία για δύο από τις 17 ιστορικές οικογένειες (φάρες) της Πάργας που δεν υπάρχουν σήμερα.

Οικ Αντιοχάτων 1705

Στο ιστόρημα που είναι καταγεγραμμένο με τίτλο «Δι εν φίλημα» από τον λόγιο Βασίλειο Βέργο το 1896 διαβάζουμε στη σελίδα 66.

... Τόση δε ήτο η μέδη των Παργίων επί τω κατορθώματι των τούτω ώστε τον προεστόν της Πατριάς του Αντιόχου, όστις μόνος εν τω συμβουλίω αντέστη κατά της διά δολοφονίας εκδικήσεως της ύβρεως του φιλήματος, εξηναγκάσθησαν μεθ' απάσης της πατριάς του να καταλίπει την Πάργαν και να μετοικήση εις Παξούς.

(Γάγαρη Ηπειρωτικών Ημερολόγιον. Δωδώνη 1896)

* * *

Το γεγονός του ιστορήματος έλαβε χώρα το 1705 οπότε και η οικογένεια Αντιόχου έφυγε από την Πάργα την χρονολογία αυτή.

Κώστα Αθ. Μιχαηλίδη Πάργα Κέρκυρα 1963 Β' έκδοση (σελ. 30)

* * *

Οι Παργινοί πρόκριτοι απεφάσισαν την καταστροφή του χωριού Ζέρη εκτός του γέροντος Αντιόχου που ακριβώς γι' αυτό το λόγο εκπατρίσθηκε αναγκασθείς να φύγει με την πατριά του και να εγκατασταθεί στους Παξούς όπου και τα Αντιοχάτικα.

(Σπύρου Στούπη «Ηπειρώτες και Αλβανοί» Ιωάννινα 1976 σελ. 139)

* * *

Στους Παξούς η οικογένεια (φάρα) το 1705 έστησε οικισμό με το όνομα Αντιοχάτικα. Ο οικισμός που υπάρχει και σήμερα, στην περιοχή Μαγαζιά προς Λάκκα.

Οικ Καλούλιδων ή Καλούληδων 1801

Παραδέτουμε μια επιστολή του Μητροπολίτη Ιωαννίνων Ιερόθεου προς τον επίσκοπο Παραμυθίας Χρυσάνδο από το βιβλίο «Ιστορία του Σουλίου συγγραφείσα παρά Χριστοφόρου Περραιβού 1815 σελ. 72», [ο επίσκοπος Χρυσάνδος υπήρξε προσωπικότητα με έντονο πατριωτισμό βρισκόμενος δίπλα στα προβλήματα των υποδούλων της περιοχής μας χριστιανών' πέθανε δε το 1848 στους Παξούς] που δείχνει τον εκπατρισμό της οικογενείας Καλούληδων από την Πάργα. Μέσα από τα κείμενα φαίνεται η αυστηρή συμπεριφορά της παργινής κοινωνίας προς οτιδήποτε τάραζε την ήρεμη ζωή της πόλης.

Επιστολή

Αδελφέ, άγιε Παραμυθίας, ήξευρε, ότι ο αδελφός του Κακοΐωσήφ¹ ήλθε εις τον εφέντην μας και τον επαρεκάλεσε διά τον αδελφόν του και μ' επρόσταξεν, όθεν αν έλθει να προσπέσει, να τον συμπαθήσεις και να μας γράψεις' αν θέλεις όμως και να τον εξορίσω και να κόψω και τα μαλλιά του, να με γράψει καταλεπτώς μόνος σου μυστικά πόθεν επαρκινήθησαν οι Παργινοί να βοηθούν τους Σουλλιώτας, και πόσην βοήθειαν τους έδωκαν και τί και τι, και τους σκοπούς των Παργινών και των Σουλλιωτών. Μουτλάκ κάδετι να με ιδεάσης, δια να ημπορέσω ύστερον να σε διαφεντεύσω, και να μη χαθείς, αγκαλά εδώ όλα τα μανδάνομεν, μα θέλω να με γράψεις δια το καλόν σου.

1801 Σεπτεμβρίου 7 Ιωάννινα
Ο Ιωαννίνων Ιερόθεος

¹ Αυτός ήτο Ιερομόναχος, γέννημα και δρέμμα της Πάργας, η οικογένειά του και η φυλή του ονομάζετο Καλούλιδες και Τζιγκανοί' ήσαν κακοήθους πατρός, κακοηδέστεροι τρεις υιοί' ο αρχιερέυς είχαν εξεκκλησίαση, και αφορίση αυτόν τον ιερομόναχον δια τας βδελυράς του πράξεις, οι δε Πάργιοι εξώρισαν επομένως όλην την οικογένειαν, ήτις κατέφυγεν εις τον Αλή Πασά.

Οι τρεις Ιεράρχες

Βασίλειος ο Μέγας (330-379)

Γεννήθηκε στην Καισάρεια. Γιος του ρήτορα Βασιλείου και της χριστιανής και ενάρετης Εμμέλειας. Τα πρώτα γράμματα έμαθε από τη μητέρα του και τη γιαγιά του τη Μακρίνη. Μετά τις σπουδές του στο Βυζάντιο πήγε στην Αθήνα που σπούδασε ρητορική, φιλοσοφία, μαθηματικά, ιατρική και άλλες επιστήμες. Στην Αθήνα γνωρίστηκε με τον Ιουλιανό, που αργότερα έγινε αυτοκράτορας του Βυζαντίου και με το Γρηγόριο το Ναζιανζηνό. Μετά τις σπουδές του άσκησε το επάγγελμα του δικηγόρου στην ιδιαίτερή του πατρίδα. Ταξίδεψε στην Παλαιστίνη, την Αίγυπτο, τη Συρία και τη Μεσοποταμία όπου γνώρισε την ασκητική ζωή στο ποίμνιό του. Φιλάνθρωπος όσο κανείς ποτέ, ίδρυσε το περίφημο πτωχοκομείο «Βασιλειάδα», όπου βρισκάνε ανακούφιση και προστασία πλήθος φτωχών. Πέθανε 49 χρονών, την 1η Ιανουαρίου του 379. Η εκκλησία τον ονόμασε Μέγα. Είναι ένας από τους Τρεις Ιεράρχες που θεωρούνται οι προστάτες των γραμμάτων. Άφησε πλούσιο και σπουδαίο συγγραφικό έργο. Τα συγγράμματά του διακρίνονται για τη λογοτεχνική ομορφιά τους και για τη μεστότητα των νοημάτων τους. Σύνταξε τη Θεία Λειτουργία.

Ιωάννης ο Χρυσόστομος (347-407)

Μεγάλος Οικουμενικός δάσκαλος. Ένας των Τριών Ιεραρχών και πατέρας της εκκλησίας. Από τους κορυφαίους εκκλησιαστικούς ρήτορες γι' αυτό ονομάστηκε και Χρυσόστομος. Γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Συρίας. Μικρός έμεινε ορφανός από πατέρα. Τον ανάδρεψε με επιμέλεια και φροντίδα η μητέρα του Ανθούσα. Πρώτοι του μεγάλοι δάσκαλοι ήταν οι Λιβάνιος και Ανδραγάδιος. Θεολογία σπούδασε στην Αντιόχεια. Στην Αντιόχεια χειροτονήθηκε στην αρχή διάκος και μετά πρεσβύτερος. Το 397 έγινε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και με το θάρρος που τον διέκρινε στηλίτευσε τη ζωή της αυτοκράτειρας Ευδοξίας. Εξορίστηκε για τη θαρραλέα στάση του. Ήταν όμως τόση η αίγλη του μεταξύ των χριστιανών, που ο αυτοκράτορας Αρκάδιος τον ανακάλεσε από την εξορία. Ο τίμιος και ακούρατος όμως ιεράρχης δεν έπαυσε να κατακρίνει δημόσια την ακολασία του αυτοκρατορικού περιβάλλοντος. Τότε και πάλι εξορίστηκε στην Αρμενία όπου και πέθανε το 407 στην Κουκουσό της Αρμενίας. Η εκκλησία γιορτάζει τη μνήμη του στις 13 Νοεμβρίου.

Έγραψε πολλές θεολογικές πραγματείες και επιστολές. Από τις πραγματείες, του ονομαστή είναι η «Περί Ιεροσύνης» και από τις πολλές επιστολές του σώθηκαν 236.

Γρηγόριος ο Θεολόγος (329-390)

Ένας από τους τρεις Ιεράρχες. Πατέρας της εκκλησίας, δάσκαλος, σοφός και συγγραφέας. Γεννήθηκε στη μικρή πόλη Ναζιανζό της Καππαδοκίας και γι' αυτό λέγεται και Ναζιανζηνός. Γιός του Γρηγορίου που ήταν επίσκοπος στη Ναζιανζό και της ενάρετης Νόννας, έλαβε εκλεκτή ανατροφή. Σπούδασε στα πιο μεγάλα πνευματικά κέντρα του καιρού του, Καισάρεια, Αλεξάνδρεια και Αθήνα. Μετά το τέλος των σπουδών του πήγε να μονάσει στην έρημο μαζί με το Μέγα Βασίλειο που τον είχε συμφοιτητή όταν σπούδαζε. Με την επιμονή του πατέρα του ξαναγύρισε και χειροτονήθηκε στην αρχή πρεσβύτερος και αργότερα έγινε Επίσκοπος Σασίμων χειροτονημένος από το Μέγα Βασίλειο, που ήταν τότε Αρχιεπίσκοπος Καισαρείας. Λάτρης όμως του μοναχικού βίου αποσύρθηκε και πάλι στο ερημητήριό του στην έρημο. Την εποχή όμως εκείνη η ορθοδοξία δεχόταν σοβαρά πλήγματα από τους αιρετικούς του Αρείου. Πήγε στην Κωνσταντινούπολη και έκανε αγώνα κατά των αιρετικών. Εκφώνησε τους μνημειώδεις θεολογικούς λόγους, γι' αυτό ονομάστηκε και θεολόγος, που έμειναν ονομαστοί στην εκκλησιαστική ιστορία. Ανέβηκε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κωνσταντινούπολης στα 380 και στα 381 έγινε πρόεδρος της Β' Οικουμενικής Συνόδου. Αλλά έριδες που δίχαζαν τους εκκλησιαστικούς παράγοντες της εποχής ανάγκασαν το Γρηγόριο να εγκαταλείψει για πάντα τα αρχιεπισκοπικά του καθήκοντα και αξιώματα και να πάει να ζήσει το υπόλοιπο της ζωής του στην έρημο. Περίφημος μένει ο αποχαιρετιστήριος λόγος του στη Σύνοδο της Κωνσταντινούπολης, ο γνωστός ως «συντακτήριος». Ο Γρηγόριος είναι ο Δημοσθένης της εκκλησίας στον τομέα της ρητορικής. Εκτός από τους θεολογικούς του λόγους έγραψε και ποιήματα σε γλώσσα αρχαία ελληνική και του αποδίδουν και τη συγγραφή ενός δράματος του: «Ο Χριστός Πάσχω».

Μετά το θάνατό του (390) η εκκλησία τον κατέταξε μεταξύ των Αγίων και η μνήμη του γιορτάζεται στις 25 Ιανουαρίου. Παράλληλα τιμάται ως ένας των τριών Ιεραρχών' οι άλλοι δύο είναι ο Μέγας Βασίλειος και ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Η γιορτή των τριών Ιεραρχών γιορτάζεται στις 30 Ιανουαρίου και θεωρείται γιορτή των σχολείων, επειδή οι τρεις Άγιοι προστάτησαν και υπηρέτησαν τα Γράμματα.

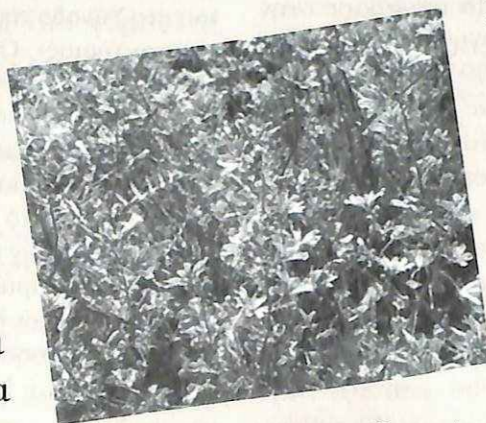
Αρωματικά Θεραπευτικά Βότανα της περιοχής μας

«Στης Πάργας τον ανήφορο έχει κανέλλα και γαρύφαλλο...!»

Η α ήμασαν τυχεροί αν ο τόπος μας, πέρα από τις γνωστές σε όλους μας «αρετές» του, είχε πράγματι κανέλλα. Αρκεί ν' αναφερθεί ότι το ξύλο κανέλλας δρα αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση όλων των «ψυχρών» καταστάσεων, από το κοινό κρυολόγημα και το κρύωμα της κοιλιάς μέχρι την αρθρίτιδα και τους ρευματισμούς. Η κανέλλα, όμως, είναι μόνο ένα από τα χιλιάδες αρωματικά φυτά-δέντρα που είναι γνωστά σήμερα και μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη μαγειρική ή στην ιατρική. Επειδή τα τελευταία χρόνια εκδηλώνεται ένα αυξανόμενο ενδιαφέρον για τις θεραπευτικές ιδιότητες των βοτάνων, παρακάτω δ' αναφερθούμε σε ορισμένα βότανα που φύονται στην πατρίδα μας. Ποιος δεν γνωρίζει ή δεν έχει χρησιμοποιήσει για παράδειγμα τη μολόχα, το σκόρδο, το χαμομήλι, τον ευκάλυπτο ή την τσουκνίδα; Ας μοιραστούμε, λοιπόν, ορισμένες χρήσιμες πληροφορίες γι' αυτούς τους «πολύτιμους θησαυρούς», που μας χαρίζει απλόχερα η μητέρα φύση.

Μολόχα

Το βοτανικό όνομα της μολόχας είναι *Malva Silvestris*. Είναι φυτό πολύ διαδεδομένο εις όλην την Ελλάδα με τα ονόματα μολόχα, αμπελόχα και μουλάγκα. Χρησιμοποιούνται τα λουλούδια του φυτού, τα οποία συλλέγονται κατά την

εποχή της ανθήσεως, δηλ. κατά τους μήνες Απρίλιο και Μάιο. Είναι πάρα πολύ γνωστό φυτό, του οποίου πίνεται το αφέψημα. Έχει γεύση βλεννώδη και ολίγο στυφή.

Ανακουφίζει και θεραπεύει διαταραχές των πνευμόνων (βρογχίτιδα, βήχας, φλέματα) καθώς επίσης και φλεγμονές του στομάχου (γαστρίτις, οισοφαγίτις) και του ουροποιητικού συστήματος (κυστίτιδα). Η δρόγη ήταν γνωστή από τους αρχαίους Έλληνες και Αιγύπτιους (πάπυροι). Αναφέρεται από τον Διοσκουρίδη και τον Πλίνιο.

Τα άνθη και τα φύλλα ανεγράφοντο υπό τη μορφή αφεψήματος, ως μαλακτικό και για τη δυσκοιλιότητα. Τα φύλλα εκρησιμοποιούνται επίσης και ως λαχανικό. Αλλά και στις μέρες μας πολλές νοικοκυρές στα μέρη μας τα φύλλα τα έβαζαν μαζί με άλλα στις χορτόπιτες.

Βαλσαμόχορτο ή Σπαδόχορτο

Η δρόγη προέρχεται εκ του φυτού *Hypericum Perforatum*. Είναι διαδεδομένο φυτό σε Ευρώπη, Ασία και Βόρεια Αφρική. Είναι φυτό κοινό της ελληνικής κλωρίδας. Φύεται απανταχού της Ελλάδος στα χέρσα και είναι γνωστό με το όνομα βάλαμο-βαλσαμόχορτο, περίκη, σπαδόχορτο, κελιννόχορτο κ.α. Του φυτού συλλέγονται και ξηραίνονται κατά την έναρξη της

ανθήσεως υπέργεια τμήματα κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο. Η δρόγη, έχει βαλσαμική οσμή, γεύση γλυκόπικρη και ολίγο στυφή. Το φυτό λόγω του αιθέριου ελαίου που περιέχει και λόγω των δεψικών ουσιών χρησιμοποιείται κυρίως εξωτερικά ως αντισηπτικό, στυπτικό και επουλωτικό φάρμακο. Εις τη λαϊκή θεραπευτική γενικά αλλά και εις την Ελλάδα είναι γνωστό σαν επουλωτικό εγκαυμάτων και πληγών. Ειδικότερα χρησιμοποιείται κατεργασμένο το φυτό εντός ελαιολάδου. Εσωτερικά υπό μορφή εγχύματος χρησιμοποιείται για το άγχος, τη νευρική ένταση και συναισθηματικές διαταραχές ιδιαίτερα αν συνδέονται με την εμμηνόπαυση ή με το προεμμηνορροϊκό σύνδρομο.

Φασκόμηλο ή Ελεφίφασκος

Το βοτανικό όνομα του φασκόμηλου είναι *Salvia officinalis*. Είναι ιθαγενές στις Μεσογειακές χώρες. Έχει φύλλα χνουδωτά και χρώματος πρασινωπού μέχρι αργυρότεφρα αναλόγως του τόπου που φύτεται. Η καταλληλότερη εποχή για την συλλογή του φυτού είναι η περίοδος της πλήρους βλαστήσεώς του και λίγο πριν της ανθήσεώς του δηλαδή από τον Μάιο μέχρι τα μέσα του Ιουνίου και αναλόγως της τοποθεσίας. Εις την Ελλάδα φύονται περίπου είκοσι είδη φασκόμηλου. Ξηραίνεται στον αέρα υπό σκιά και ποτέ στον ήλιο. Παραδοσιακά συνδέεται με την μακροβιότητα. Έχει δε την φήμη ότι αποκαθιστά την εξασθε-

σμένη μνήμη των ηλικιωμένων.

Τα χαρακτηριστικά του φυτού είναι καυτερό, πικρό, δροσερό υγραντικό. Χρησιμοποιείται υπό μορφή εγχύματος ή αφεψήματος και προ πάντων εις στοματοπλύματα και γαργάρες, επί άσθματος και μολυσματικών φλεγμονών του στόματος και του φάρυγγος. Επίσης χαλαρώνει τα περιφερικά αιμοφόρα αγγεία, μειώνει την εφίδρωση, την παραγωγή σιέλου και γάλακτος. Μειώνει τα επίπεδα σακχάρου του αίματος, διεγείρει την μήτρα και σταματά τον σπασμό σε στομάχι, νεφρά, χοληδόχο κύστη.

Το φασκόμηλο λόγω του ότι περιέχει μία ουσία που λέγεται θυϊόνη μπορεί να φέρει κρίσεις σε επιληπτικά άτομα και να αποφεύγεται η χρήση του κατά την εγκυμοσύνη.

Επίσης να μην χρησιμοποιείται επί μακρόν χρονικό διάστημα και εις μεγάλες δόσεις.

Κατά την αρχαιότητα εκτιμάτο πάρα πολύ το φυτό. Εδόθη δε εις αυτό το όνομα *Salvia* προερχόμενον από το λατινικό *Salvare* (Σώζων). Ο Καρλομάγνος διέταξε να φύτεται εντός των λαχανόκηπων αλλά και εις τους κήπους των Μοναστηριών. Λέγεται ότι όταν

οι Βρεταννοί άρχισαν να εισάγουν τσαΐ από την Κίνα οι Κινέζοι εκτίμησαν το βότανο τόσο που έδιναν δύο κάσες με τσαΐ για μία με αποξηραμένο φασκόμηλο.

Τάκης Στέλιος

(συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

Παργινές εκφράσεις και λέξεις

• Απάγκιο = Απάνεμο
 Αν σε πιάκω = Αν σε πιάσω
 Αγκίο = Δοχείο (αρχ. Αγγείο)
 Άχιος = Καλά να πάδεις (τι ωραία)
 Αντράλα = Φασαρία
 Αλιμούρα = πετιόταν ένα νόμιμο ψηλά και όποιο παιδί από το πλήθος το έπανε γινόταν δικό του
 Αγιούτο = Βοήθεια
 Αρεντέβω = Γυρίζω
 Απολιώρας = Πριν από λίγο
 Αντράλα = Φασαρία
 • Βόλτο = Καμάρα - αφίδα
 Βρακοζώνη = Ζωνάρι
 • Γούρα = Τρύπα - βαδούλωμα
 Γρουμπανιές = Γροδιές
 Γκεζεράω = Γυρίζω χωρίς νόημα
 Γλούπος = Ο λαϊμός του μπουκαλιού
 Γαρδέλι = Καρδερίνα
 Γράβαλο = Τσουγκράνα
 Γυφτοφάσουλα = Αμπελοφάσουλα
 Γκούσα = Προγουλία
 Γκριλιάνγκος = Λαιμός
 Γούλος = Κροκάλα
 Γρουμπανιά = Γροδιά
 Γρεντιές = Ξύλινοι δοκοί στήριξης πατώματος
 • Έκανε μόκο = Δεν μίλησε, το βούλωσε
 Έμπυον = Πύον
 • Ζέχνω = Βρωμάω
 Ζόρκος = Γυμνός
 Ζήφω = Στύβω (τον έζηψε σαν λεμόνι)
 Ζγούμπα = Καμπούρα
 Ζουζούνγκα = Χρυσόμυγα
 Ζούτσα = Η τάρα του λαδιού
 • Θυμωνιά = Σωρός ξύλων
 • Ιμπρέτη = Πήρε φόβο
 • Καντούνι = Στενός δρόμος - Σοκάκι
 Καϊμακάμης = Διοικητής
 Καρούτα = Ξύλινο κασόνι
 Καστραβέτσι = Τρυφερό αγγούρι
 Κατής = Ειρηνοδίκης
 Καυκαλίδα = Είδος χόρτου
 Κολαούζος = Οδηγός - Κατάσκοπος
 Κορκολόγια = Ο φόρος της δεκάτης (η σοδεία που άφηναν οι κτηματίες για τους φτωχούς στο τέλος της κάθε περιόδου)
 Κάνταρος = Πήλινη λεκάνη για κατασκευή γλυκών
 Κάρλας = Ηλιθιος
 Κουκουντάκια = Βαθύ κάθισμα
 Καλιζέρκα = Μεταφορά ενός παιδιού ανεβασμένο στη ράχη ενός ενήλικα
 Καλίγκια = Τα σημερινά τσοκάρια
 Κουτσουκέλα = Απίπημα
 Κόντες = Λιμοκονιόρος - αριστοκράτης
 Κρότσαλο = Ξύλο καλαμποκιού
 Καταπώνας = Λάρυγγας
 Καρμιούρο = Αντικείμενο που δίνει

φως για ψάρεμα
 Κοικανάβαρη = Μπογιά σε σκόνη βαψίματος ρούχων
 Κολόμπα = Ρίζα ελιάς
 Κιβούρι = Τάφος
 Κουτροβαλιό = Σωρό - κουβάρι
 Καταράχτης = Ξύλινο σκέπασμα διαπέδου σε απόληξη σκάλας
 Κούτσοπο = Καρπός ξυλοκέρατου
 Καμπρολάχανο = (αρχαία κράμβη) - λάχανο
 Κόρτσα = Βρώμα
 Κουκουμίδα = Καρούμπαλο
 Κουρουμπέτσι = Κούρεμα με την ψιλή
 Καλέκι = Παιδικό παιχνίδι - τσιλίκι
 Κανιά = Πόδια
 Κουκαρίκα = Κουκούτσι
 Καπάσα = Πιθάρι
 Κίκαρα = Λίτρα
 Καρκαλέτσης = Ακρίδα - Παιδική ασθένεια
 Κλανιόλα = Συσκευή αερισμού
 Κατουρίστρα = Δημόσια ουρητήρια
 Κεφτεντένι = Ξύλο που κόβουν κρέας
 • Λαμπατινές = Οι φωτιές που ανάβουν οι κάτοικοι στους δρόμους, του Αι Γιάννη, στις 23 Ιουνίου και τις πηδούν περιφέρονται από γειτονιά σε γειτονιά (έκαigan συνήθως φύλλα ελιάς και το στεφάνι της Πρωτομαγιάς)
 Λογιάζω = Βλέπω
 Λούμπα = Κοιλότητα του εδάφους με νερό
 Λώβα = Βρωμάω
 Λούτσα = Μούσκεμα
 Λιμοκοντόρος = Σαν γαμπρός
 Λιόμπα = Παιδικό παιχνίδι
 Λότζια = Δημαρχείο
 Λαντό = Αμαξίδιο
 Λάχανα = Αγριόχορτα
 Λάτα = Τενεκές
 Λιόστα = Πυρήνας ελαιοκάρπου
 Λέιζο = Δοχείο μεταφοράς φαγητού
 • Μαστραπάς = Λαγίγι - Κανάτα νερού
 Μουτεύω = Μαδάω
 Μουτσουτσούνια = Νάζια
 Μπάκακας = Ο βάτραχος
 Μπαξίσι = Φιλοδώρημα
 Μπουρι = Μεταλλικός σωλήνας ελαφρύς τοποθετείται πάνω στα κάρβουνα του μαγκαλιού για να δημιουργηθεί ρεύμα ώστε να ανάψει εύκολα (ένα μεταλλικό κουτί άδειο από γάλα ανοικτό από τις δύο βάσεις)
 Μουτζουφλιά = Ράπισμα, χαστούκι
 Μορόζα = Φιλενάδα (παράνομη σχέση)
 Μουσουδία = Μύτη
 Μοροφίνιο = Ενδιάμεσος τοίχος
 Μπόγος = Σωρός
 Μπούγιτο = (πήρε ένα μπουγιτο =

πήρε μια βράση)
 Μαύρα κι άλαλα = Απαξιώτικη έκφραση (Είναι όμορφη η νύφη; Μαύρα κι άλαλα, Έγινε καλή δουλειά; Μαύρα κι άλαλα)
 Μπουγάζι = Ρεύμα αέρος
 Μου 'κανε τον κάργα = Μου 'κανε τον καμπόσο
 Μέλισμα = Ράντισμα της περιοχής πριν το ψάρεμα με διάφορα φαγώσιμα με σκοπό να συγκεντρωθούν ψάρια
 Μοσκογιός = καλοαναθρεμμένος νεαρός (λέγεται και ειρωνικά π.χ. καλώς τον μοσκογιό)
 Μπόλια = Χυλός με σιτάρι, καλαμπούκι, σταφίδες, καρύδια και ρόδι που το προσφέρουν την 21η Νοεμβρίου στη γιορτή των Εισοδίων της Παναγίας - της Πολυσπορίτισσας
 Μπότης = Πήλινο δοχείο για μεταφορά νερού
 Μπούζι = Πολύ κρύο
 Μαστέλα = Δοχείο για πλύσιμο ρούχων
 Μουλαρία = Αλητεία οργανωμένη
 Μπωναγράτσια = Κουρτινόξυλο
 Μπέγνιο = Κορόιδο
 Μπουρμπόλια = Σαλιγκάρια
 Μπουκαρής = Καμινάδα
 Μπονόρα = Πολύ πρωί
 Μαντράχαλος = Ψηλός
 Μπούζος = Φρεάτιο
 Μπουμπάρι = Φαγητό με έντερο τράγου γεμιστό με εντόσθια
 Μαλαθράκι = Πρόβλημα υγείας σε νεογέννητα
 Μπούχπια = Χόρτασα
 Μπαρμπούτσαλα = Βλακείες
 Μπέλο = Μπουγέλο - Κουβάς
 Μπόλια = Μαντίλα
 • Ντάνφαρος = Σφαλιάρια
 Νάμι = Όνομα
 Νόνα = Γιαγιά
 Νιοράντες = Νέος φέρελις
 Ντζιφλια = Μάτια
 Ντόρος = (Έκανε ντόρο = έκανε θόρυβο γύρω από το όνομά του)
 Νέσπουλα = Μούσμουλα
 Να γίνεις ξίκι = Να εξαφανιστείς
 Νεροπούλος = Νερουλάς
 • Ξομιλιάζω = Κουτσομπολεύω

(συνέχεια στο φύλλο 55)

Οι παραπάνω εκφράσεις είναι μία εντελής προσωπική προσέγγιση της ερμηνείας των λέξεων όπως τις θυμάμαι από μικρό παιδί στην Πάργα. Πολλές από αυτές τις εκφράσεις-λέξεις χρησιμοποιούνται και σήμερα.

Γιάννης Σταμάτης

Φωτο σκιές του παρελθόντος

▲ Δάφνη Μπάκουλη, Φωτεινή Ζούλα, Βίτο Πλασασοβίτη-Αλαμάνου. Ενθύμιον στον Άγιο Νικόλαο στο μονόλιθο (8-6-1953).

◀ Περικλής Μπάκουλης, Ενάγγελος Μπάκουλης, Γεράσιμος και Σπύρος Μπάκουλης (1959)

Λέων Στέλιος

Στις 25-11-2005 έφυγε πλήρης ημερών ο Στέλιος Τιμολέων του Κων/νου. Είχε γεννηθεί το 1915. Ήταν το τελευταίο παιδί μιας πολυμελούς οικογένειας· έζησε μεγάλο μέρος της ζωής του στην Πάργα, όπου εργάστηκε ως υποδηματοποιός, παντρεύτηκε και απέκτησε δύο γιούς. Επί χρόνια υπηρέτησε ως επίτροπος στην ενορία του Αγίου Νικολάου. Διοργάνωνε δε τα πιο επιτυχημένα εκκλησιαστικά πανηγύρια στην Παναγία, στο Νησί και σε όλα τα εξωκκλήσια. Ήταν ένας άνθρωπος έξυπνος, δημιουργικός, δυναμικός. Τις αρετές αυτές συνδύαζε με έναν τρόπο μελιχίο και ήθος ευγενικό. Καλός οικογενειάρχης, τρυφερός παππούς, πρόθυμος να συμπαρασταθεί σε όποιον τον χρειαζόταν απολάμβανε την αγάπη και την εκτίμηση όλων.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Η σύζυγος και τα παιδιά του ευχαριστούν θερμά όλους όσους συμπαραστάθηκαν στο πένθος τους για το θάνατο του Τιμολέωντος Στέλιου.

Κωνσταντίνος Δράκος

1926-2005

Με λύπη μας μεγάλη πληροφορηθήκαμε το θάνατο του Κώστα Δράκου του αρτοποιού μας με τα υπέροχα φρατζολάκια του που η μυρωδιά τους έρχεται στην μνήμη μας, μαζί με τα αξέχαστα χρόνια του σχολείου.

Θυμάμαι πάντα το γέλιο και τις φωνές του στο φούρνο και στην αγορά, πόση ζωή έδιναν.

Τρυφερός πατέρας με τα παιδιά του αλλά και με όλα εμάς τα άλλα, ένα μεγάλο παιδί και ο ίδιος.

Παθιασμένος με το ποδόσφαιρο. Παλιός ποδοσφαιριστής και ο πορτιέρης του «Απόλλωνα» σάρωνε το γήπεδο στα νιάτα του με την ομάδα του.

Έφυγε ένας ζωντανός, γελαστός άνθρωπος. Ένα μεγάλο παιδί.

Κώστα αιωνία σου η μνήμη.

Τάτη Καστρινάκη

Η οικογένειά του εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες σε όλους εκείνους που συμμετείχαν στο πένθος τους.

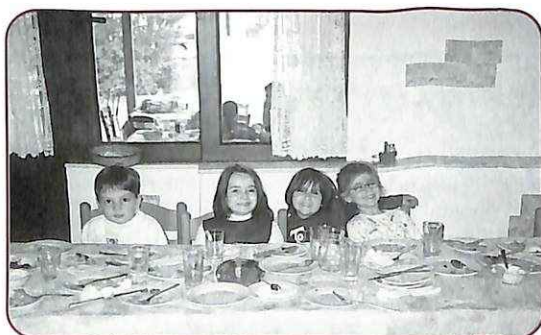
Φωτορεπορτάζ

23-7-2005 Δημήτρης Καπερώνης και Άρτεμις Μεραμβελιωτάκη

17-9-2005 Κων/νος Βουτσινός και Παναγιώτα Τόσκα

23-10-05 Σε γεύμα του
Συλλόγου στην ταβέρνα
Ωραία Πεντέλη.
Θανάσης Σαμαοτζής,
Δέσποινα Πανωραία
Μπάικουλη, Δάφνη
Σταφυλά, Άλκηστη
Σπονδύλη-Βουρεκά.

6-11-2005 Πόπη και Γιάννης Κωστήρας

6-11-2005 Κέσσηρα Προτοζύριαχο

6-11-2005
Νίκος και
Μαρία
Παπανικολάου,
Χαριτίνη Ρίζου